

ת"פ 4787/04/23 - מדינת ישראל נגד אוראל חי מזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4787-04-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה	מדינת ישראל ע"ענף תביעות מחוז ש"י
נגד הנאשם		אוראל חי מזרחי ע"י ב"כ עוה"ד דניאל שמשווילי

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בעבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (**3 עבירות**), והפרת צו שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287 (ב) לחוק העונשין (**4 עבירות**).
2. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום, במועדים הרלבנטיים למרבית האישומים, היו הנאשם והגב' פלונית (להלן: "**המתלוננת**") זוג נשוי המצוי במסגרת הליכי גירושין, ולהם ילדה קטינה כבת שנתיים.
3. מיום 24.1.2023 הנאשם והמתלוננת הינם גרושים.
4. ביום 22.8.2022 במסגרת הליך מ"י 42962-08-22, קבע בית משפט השלום בירושלים, כי הנאשם ישוחרר בתנאים של הרחקה ואי יצירת קשר עם המתלוננת למשך 180 יום, והרחקה מבתו הקטינה למשך 30 יום.
5. ביום 18.9.2022 במסגרת הליך ה"ט 38993-09-22 החליט בית משפט למשפחה בירושלים על מתן צו הגנה למתלוננת למשך 3 חודשים, לפיו נאסר על הנאשם, בין היתר, להיכנס לדירתה של המתלוננת או להגיע לגן הילדים בו היא עובדת, או להימצא בקרבתה במרחק פחות מ-200 מטרים, או להטרידה בכל דרך ובכל מקום, וכן נאסר עליו לשאת או להחזיק בנשק, לרבות נשק שניתן מטעם רשות ביטחון או רשות מדינה.
6. ביום 13.12.2022 במסגרת הליך בש"ע 27621-12-22 קבע בית משפט השלום בירושלים, כי הנאשם ישוחרר בתנאים של אי יצירת קשר עם המתלוננת עד ליום 12.4.2023.
7. ביום 16.12.2023 במסגרת הליך מ"י 34828-12-2022 קבע בית משפט השלום, כי הנאשם יעצר עד ליום 18.12.2022.
8. ביום 18.12.2022 במסגרת הליך מ"י 34828-12-2022 קבע בית המשפט השלום בירושלים, כי הנאשם יורחק

כ-70 מטר גם מביתה של המתלוננת, עד ליום 12.4.2023.

9. על פי הנטען באישום הראשון, ביום 18.12.2023 התקיימה וועדת אלימות ביחידה לטיפול ומניעת אלימות במשפחה באגף לשירותים חברתיים בגוש עציון, שלאחריה נכנסה המתלוננת למקלט לנשים.

10. באותו היום הגיע הנאשם לבית ונכנס לחדר השינה של המתלוננת לישון.

11. ביום 15.12.2023 בשעה 18:00 או בסמוך, הגיע הנאשם לבית אמה של המתלוננת, וביקש לשוחח עמה. לאחר שהפציר באם המתלוננת רבות, כי הוא מעוניין לשוחח עמה פנים אל פנים, עד שלבסוף הסכימה. בנסיבות אלו, מסר לאם כי ביום בו יצאה המתלוננת מהבית למקלט התרחש נס, וזאת מאחר ושהה בחדר השינה של המתלוננת, והוא מתכוון לפגוע בה. עוד מסר שכשתצא מהמקלט הוא לא יוותר ויגיע בכל זאת, על אף צו ההרחקה לראות את הקטינה, גם אם יעצרו אותו שוב ושוב.

12. ביום 22.2.2023 בשעה 15:00 או בסמוך הגיעה אם המתלוננת לחניית ביתה.

13. על פי הנטען באישום השני, בעוד המתלוננת שוהה במקלט לנשים, ערך הנאשם למתלוננת שיחות קוליות באמצעות אפליקציית ווטס-אפ כפי שיפורט להלן: ביום 21.2.2023, 3 שיחות ביום 19.3.2023 ושיחה נוספת ביום 27.3.2023.

14. באישום השלישי נטען, כי ביום 15.12.2022 בשעה 14:00 או בסמוך, הגיע הנאשם לגן הילדים בו עובדת המתלוננת, על מנת לאסוף את הקטינה. באותן הנסיבות, לאחר שהמתלוננת סירבה להעביר את הקטינה לידי צעק לעברה: "עוד פעם תזמיני לי משטרה תתכונני ותכיני צוואה" וכן "יש לך נס שהמשטרה לא איתרה אותי ביום שני בלילה".

15. באישום החמישי נטען, כי עובר ליום 12.12.2022, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אמר הנאשם למתלוננת: "הילדה שלך יכולה להיעלם פתאום, שיש לו חברים רוצחים פסיכופטים אם היא לא תוותר על המזונות"

16. בהמשך אמר למתלוננת, כי הוא יכול לחנוק את הקטינה בידיים שלו, וכי אין לו כל רגש אליה.

17. בהזדמנות אחרת אמר, כי הוא מוכן לדקור את הקטינה, על מנת שלא תגדל אותה.

18. באישום השישי נטען, כי ביום 28.9.2022 בשעה 10:00 או בסמוך, הגיע הנאשם לבית המתלוננת. בנסיבות אלו, המתלוננת ועמה הקטינה פתחה את דלת הבית וראתה את הנאשם עומד מולה במרחק של מטר. הנאשם ביקש לשוחח עמה והיא סירבה. הנאשם החל להתווכח עם המתלוננת על הסדרי ראייה של הקטינה, והמתלוננת הלכה מהמקום.

תמצית טיעוני הצדדים:

19. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה כי הנאשם כבן 23 נעדר רישום פלילי, אשר ביצע את העבירות באופן חוזר ונשנה משך מספר חודשים, תוך שהוא מפר החלטות שיפוטיות הניתנות בעניינו. עוד ציינה, כי הנאשם ביצע את העבירות בהיותו מצוי בהליכי גירושין, ואף שהמתלוננת נאלצה להימצא עם בתם במעון לנשים מוכות, נוכח מעשיו, הגדיל

הנאשם וציין בפני אמה של המתלוננת כי לאחר שתצא מהמקלט יגיע אליה על אף צו ההגנה. המאשימה הפנתה לתוכנם של האיומים, לפגיעה ממשית במתלוננת ובתם, ולכך שציין בפני האם כי אין לו כל רגש לבתו. הוסף, כי הנאשם לא הוצא למסגרת טיפולית בהליך המעצר, נוכח מסוכנותו, וכעת במסגרת התיק העיקרי נמנע מלמש אפשרות זו שהובאה במסגרת תסקיר המעצר. עוד נטען, כי בשיחה שנערכה עמה מסרה המתלוננת, כי פנו אליה אנשים וציינו בפניה כי מצבו של הנאשם קשה במעצר, וכי היא מבקשת שישוחרר, כדי להגיע עמו להסכמה שלא יתקרב אליה. המאשימה ביקשה לקחת עמדה זו של המתלוננת בזהירות והסתייגות נוכח הסיטואציה המורכבת בה מצויה המתלוננת אל מול הנאשם.

20. צוין, כי הנאשם פגע במעשיו בערכים מוגנים של שלווה הנפש וכיבוד שלטון החוק. בהתייחס למתחם, ובכל הנוגע לעבירות האיומים ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש שבין מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשים, ובגין כל הפרת צו, מעבודות שירות ועד שנת מאסר. על הנאשם ביקשה להטיל 30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי למתלוננת.

21. הסנגור ביקש לקבוע מתחם עונש אחד לכלל האירועים, ואת העונש לקבוע החל ממאסר בעבודות שירות. בנסיבות בהן נתון הנאשם במעצר תקופה העולה על 6 חודשים, ביקש הסנגור להסתפק בכך, בהיות הנאשם נעדר רישום קודם.

22. הסנגור ביקש לקרוא את כתב האישום באופן המבסס את העבירות במידת חומרה נמוכה מזו אותה הציגה המאשימה בטיעוניה. כך גם ביחס לנסיבות אותם אירועים, ולכך שמעשיו של הנאשם לא נבעו משום אובססיה או קנאה כלפי המתלוננת, אלא רצון כן לראות את בתו, ועל כן נקט בדרך של איום כלפי המתלוננת כדי שהדבר יזעזע אותה, ואת אופן התנהגותה הנוקשה כלפיו, בנסיבות בהן היא מונעת ממנו לפגוש בבתם.

23. הסנגור הוסיף, כי תקופת המעצר היוותה עבור הנאשם קו שבר, ומאז הוא עורך עם עצמו חשבון נפש בבית המעצר. הסנגור הדגיש, כי ניתוקו של הנאשם משך כשנה מבתו, היא שהובילה למעורבותו באירועים. הסנגור גם ציין, כי נוכח הרשעתו של הנאשם בעבירת אלימות כלפי בת זוג, הוא לא יהיה זכאי לניכוי שלישי מתקופת מאסרו, נתון המצדיק אף הוא שלא להחמיר עמו.

24. הסנגור הפנה לפסיקה בעבירות אלימות כלפי בת זוג, במסגרתם הוטלו עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות, או במקרים חמורים יותר, מאסרים עד לתקופה של 20 חודשים. על פיו, מדיניות הענישה הנוהגת בכל הנוגע למקרה שבפנינו הינה מקלה יותר, ועל כן ניתן להסתפק בתקופת המעצר אותה ריצה הנאשם עד כה.

25. הנאשם ציין כי הוא מצוי משך כחצי שנה בבית המעצר שם נחשף לאירועים קשים ולחברה שולית. על פיו, הגירושים גרמו לו טלטלה קשה, ועל כן ביצע את המעשים. הנאשם הביע צער על ביצוען של העבירות ולדבריו מכה על חטא, ומעוניין לפתוח פרק חדש בחייו, לגדל את בתו באופן ראוי תוך מתן מרחב למתלוננת.

דין:

26. בנסיבות המקרה דנו, יש לראות את כלל האישומים בהן הורשע הנאשם במסגרת אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. המדובר במספר אירועים אשר התרחשו בין הנאשם למתלוננת, משך מספר חודשים, כאשר

הרקע להן הינו זהה ונעוץ בהליך הגירושין שבין בני הזוג. הנסיבות אף הן דומות, וכן הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. לפיכך, אקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר במתחם אחד הכולל מספר עבירות. (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

27. הנאשם פגע במעשיו בערכים הנוגעים בשמירה על תחושת הביטחון האישי של המתלוננת שלמות הגוף והנפש, כיבוד שלטון החוק ורשויות החוק.

28. ברע"פ 149/19 **קובי פפיאשוילי נ' מ"י** (10.1.19) ציין בית המשפט את הדברים הבאים:

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את הצורך להחמיר בענישה במקרים של אלימות והתעללות בין בני זוג (ראו למשל רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.2018)). לטעמי, בנסיבות מסוימות נכון אף להחמיר בענישה בגין אלימות נפשית ומילולית בין בני זוג שעלולה להוליד אלימות פיזית בעתיד".

29. מעשיו של הנאשם הינם בגדר עבירות אלימות, אף שמדובר באלימות מילולית. המעשים עצמם ותוכנם של האיומים בהם השתמש הנאשם, מלמדים על פגיעה חמורה בערכים המוגנים, ויש בהם כדי להצביע על פעולה אובססיבית וחסרת עכבות מצדו, וכן ללמד על מידת הסיכון הגלומה בנאשם, נוכח אמירותיו, והתעלמותו המוחלטת מהחלטות שיפוטיות שניתנו בעניינו פעם אחר פעם. הנאשם הגיע לביתה של המתלוננת וכן למקום עבודתה, תוך הפרת החלטות שיפוטיות. באחד המקרים, משסירבה להעביר את בתם לידי, צעק לעברה שככל ותזמין לו משטרה תתכונן ותכין צוואה. הנאשם איים בפניה לרצוח, לחנוק, לדקור ולהעלים את בתו, כל זאת על מנת שמתלוננת לא תגדל אותה. הוא אף ציין בפני המתלוננת, כי אין לו שום רגש כלפי בתם. לאחר מספר הפרות של צווי הרחקה, ונוכח אופיים החמור של אותם איומים, נערכה וועדת אלימות בסיומה כאמור הוחלט להכניס את המתלוננת ובתם למעון לנשים מוכות, ואולם גם בכך לא היה כדי להרתיע את הנאשם. עוד באותו היום נכנס הנאשם לחדר השינה בביתה של המתלוננת, והוא אף ציין בפני אמה, לאחר שהגיע לביתה, כי הוא מתכוון לפגוע במתלוננת, ויגיע אליה לאחר שתצא מהמקלט, על אף צו ההרחקה, לראות את בתו, גם אם יעצר שוב ושוב.

30. המאשימה הגישה לעיוני את פסקי הדין הבאים:

31. ברע"פ 2099/21 פלוני נגד מדינת ישראל (25.4.2021) נדחתה בקשת ערעור מטעם הנאשם, עליו הוטלו 9 חודשי מאסר, לאחר שבבית המשפט משפט השלום הוטלו על הנאשם 21 יום. בית המשפט ציין בהחלטתו, כי הנאשם הפר ביודעין צו שיפוטי שנועד להגן על המתלוננת, ונסע מרחק רב ממקום מעצרו לעבר מקלט לנשים מוכות שכתובתו חסויה, ואף ניסה להסתיר את זהותו בעת נתפס. בית המשפט הוסיף, כי בפעולתו זו, מלבד החרדה והאימה שיצר אצל המתלוננת, הפגין המבקש התרסה כנגד רשויות החוק וזלזול בהחלטות בית המשפט, שהקל עמו שוב ושוב עת הורה על חלופות מעצר רבות בעניינו.

32. ברע"פ 5608/23 יעקב דדון נגד מדינת ישראל (27.7.2023), נדחתה בקשת רשות ערעור מצד נאשם, עליו הוטלו 9 חודשי מאסר, בגין שלוש עבירות איומים בשני תיקים בהם הורשע.

33. ברע"פ 7413/14 אביו דוד נגד מדינת ישראל (17.11.2021), נדחתה בקשת רשות ערעור על נאשם עליו הוטלו 5 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, ובסה"כ 8 חודשי מאסר, בגין ביצוע עבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק כלפי המתלוננת.

34. בעפ"ג 28500-08-14 אשתה אשר טלה נגד מדינת ישראל (9.12.20214), הורשע המערער לאחר שמיעת הכוחות בשתי עבירות של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, והוא נדון ל-9 חודשי מאסר.
35. רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל (25.6.2008), נדחתה בקשת רשות ערעור מצד נאשם עליו הוטלו 12 חודשי מאסר בגין עבירת איומים.
36. ההגנה הפנתה לאירועי אלימות בתוך המשפחה, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, במסגרתם הוטלו עונשי מאסר החל מ-7 חודשים שרוצו על דרך עבודות השירות ועד 20 חודשים, לנאשם לו היה רישום פלילי קודם. ראו: 538/21 פלוני נגד מדינת ישראל (4.2.2021), נדחתה בקשת ערעור מצד נאשם עליו הוטלו 7 חודשי מאסר בעבודת שירות, לאחר שהוחמר עונשו בעקבות ערעור שהוגש מטעם המדינה. יוער, כי במסגרת גזר הדין עמד בית המשפט על סיכוי השיקום שהיו בעניינו של אותו נאשם בהתאם לתסקיר המבחן). רע"פ 7846/21 הייתם אגבריה נגד מדינת ישראל, נדחתה בקשת ערעור של נאשם עליו הוטלו 8 חודשי מאסר, בגין ביצוע שתי עבירות של תקיפה סתם, כלפי בת זוג ואיומים), רע"פ 8144/21 פלוני נגד מדינת ישראל (7.12.2021), בה נדחתה בקשת רשות ערעור מצד נאשם עליו הוטלו 20 חודשי מאסר בגין הרשעה בריבוי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי קטין או חסר ישע על ידי אחראי, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, ריבוי עבירות של תקיפת קטין או חסר ישע הגורמת חבלה של ממש על יד אחראי, תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק; תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק; ריבוי עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק; ריבוי עבירות של היזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק; והפרעה לשוטר, לפי סעיף 275 לחוק).
37. לעניין פסיקה נוספת ממנה ייגזר המתחם, ראו לדוגמה: (עפ"ג 25404-12-13 דן נ' מדינת ישראל (13/2/2014), רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל, (25/06/2008), רע"פ 1940/16 פולק נ' מ"י, (14.3.16)).
38. בשים לב לצבר האירועים אותם ביצע הנאשם, משכם וכן תוכנם של האיומים שהופנו כלפי המתלוננת, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם החל מ-10 חודשים ועד ל-22 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית, לרבות רכיב של פיצוי למתלוננת.
39. בבחינת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם הבאתי במסגרת שיקוליי את העובדה כי הנאשם הינו בחור צעיר כבן 23 נעדר רישום פלילי קודם. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית משפט, והביע חרטה על מעורבותו בביצוען של העבירות.
40. במקרה שבפניי, יש לשקול גם שיקולי הרתעת היחיד וזאת בהעדר התייחסות מאת גורם מקצועי, אודות הפחתה ברמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.
41. הנאשם שהה במעצר משך כ-6 חודשים, והוא עתיד לרצות מאסר ראשון. בהקשר זה הבאתי בחשבון את דבריהם של עדי האופי שהעידו מטעמו. מתנאל גואטה, הגב' חדווה גנות וכן את דברי אמו של הנאשם. בנוסף לקחתי בחשבון את עמדת המתלוננת כפי שהובאה על ידי המאשימה, ואולם בצדק נטען, כי יש לבחון את דבריה בזהירות והסתייגות, נוכח אופיים של המעשים אותם ביצע הנאשם כלפיה, וחששה ממנו.
42. בשים לב לשיקולים אלו, ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי-תחתון של מתחם העונש ההולם,

ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 13 חודשים בניכוי ימי המעצר.
- ב. מאסר למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור כל עבירת אלימות ו/או איומים ו/או הפרת צו של בית משפט, או ניסיון לעבור את אחת העבירות.
- ג. תשלום פיצוי לע"ת בסך 3500 ₪, אשר ישולם עד ליום 1.1.2024.
החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.
ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
 - **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
 - **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- ד. התחייבות על סך 5000 ₪ להימנע משך שנתיים מביצוע העבירות בהן הורשע. רשמתי את התחייבות הנאשם בע"פ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"ד, 30 אוקטובר 2023, במעמד הנוכחים.